

ת"פ 59919/02/16 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר פרלין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 59919-02-16 מדינת ישראל נ' פרלין

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד טל הוד
נגד
הנאשם אלכסנדר פרלין
ע"י ב"כ עו"ד אמסלם

גזר דין

השתלשלות ההליך:

ביום 19.9.16, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות של תקיפה חובלנית וחבלה במזיד ברכב.

במסגרת ההסדר, התחילה התביעה להגביל עתירתה לעונש לשישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ההגנה חופשית בטיעונה לעונש.

הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שלושה תסקירים, מהימים 23.3.17, 2.11.17 ו-8.3.18.

עוד הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות והתקבלו בעניינו שלוש חוות דעת, שבאחרונה שבהן, מיום 22.2.18, הובהר סופית כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות, לנוכח מצבו הבריאותי וחוסר-רצונו שלו לבצע עבודות שירות.

עתה לפני גיליון הרשעות קודמות של הנאשם [תע/1] ותצלומים המתעדים שריטות במצחו של הנפגע, קרע בבגדיו ואת השמשה המנופצת [תע/2].

היום טענו הצדדים לעונש:

התביעה טענה למתחם עונשי הולם שבין שישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי גם בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, ועתרה לעונש של שישה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ההגנה טענה למתחם עונשי הולם שבין מאסר מותנה לבין מאסר בעבודות שירות, ועתרה להשתת מאסר מותנה בלבד, ולחילופין - לחרוג ממתחם עונשי מחמיר יותר, ככל שייקבע.

מעשי הנאשם:

ביום 13.2.15 נהג הנפגע מר לירון לוי ברכבו, בו נסע גם חברו מר עידן יחיא. הנפגע עצר בצומת באור אדום, ורכבו של הנאשם, שנסע מאחוריו, פגע ברכב.

הנאשם והנפגע יצאו מרכביהם ואז תקף הנאשם את הנפגע במכת אגרוף בפניו. הנפגע נפל ארצה והנאשם "עלה על גופו" כלשון כתב האישום.

הנפגע נעזר בחברו, קם ונכנס לרכבו מפחד הנאשם, ואז פנה הנאשם לנפגע, אמר לו שהוא חייב לו כסף בגין ההתנגשות, ושבר את השמשה הקדמית של הרכב במרפקו. לאחר מכן נמלט הנאשם מהמקום.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

בפגיעתו בגופו של הנפגע פגע הנאשם באופן מהותי בערכים המוגנים של שמירת החיים והבריאות ושל האוטונומיה של האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם.

העבירה לא היתה מתוכננת, והנאשם פעל באופן ספונטני, קרוב לוודאי על-רקע שימושו בסמים, ומשחווה פגיעה בכבודו [תסקיר 23.3.17].

הנזק הקונקרטי הפיזי לא היה חמור ואף לא מתמיד, אך אין לזלזל בעלבון, בפחד ובאובדן תחושת הביטחון שחש בוודאי הנפגע.

הענישה הנוהגת מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא בוצעה בחפץ חובלני ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה (כך ראו ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 5594-02-17 מ.י. נ' אלבו (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)).

אלא, שקו פסיקתי ברור מורה על הצורך בהחמרת העונשים בגין עבירות אלימות על-רקע שימוש בדרך או 'זעם נהגים', וראו למשל: עפ"ג 32560-10-14 מ.י. נ' בלס (2015), בו אמר בית המשפט "לא בכדי פתחנו את פסק הדין הנוכחי במילים: 'ושוב בפנינו אירוע על רקע שימוש בדרך'. לצערנו, כמותב ערעורים שהמשפט הפלילי הוא לחם חוקו, אין כמעט יום שבו אין בפנינו ערעור שעניינו אלימות על רקע זה", ובו נקבע מתחם עונשי שבין מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, ועוד ראו עפ"ג 25844-06-14 מ.י. נ' דרעי (2014) ובו קביעות דומות.

בשקלול הנסיבות, ייקבע מתחם שתחילתו במאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, וסופו ב-12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי. עתירת התביעה מצויה אפוא במתחם.

חריג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום:

הנאשם יליד 1970, כבן 48 כיום, גרוש ואב לילד. כיום הנאשם מצוי בזוגיות עם ומתגורר עם בת זוגו ובנותיה. הנאשם שקוע בחובות, בעבר עבד בעבודות מזדמנות שהחליף בתדירות גבוהה, ולאחרונה החל בעבודה חדשה במשרד תיווך. קשיי הקליטה של הנאשם, ויתר מצוקות שחווה, הובילו להיווצרות של נורמות התנהגות מכשילות. כך הדרדר הנאשם לצריכת אלכוהול וסמים, ובעבר אף היה דר רחוב שנזקק לנדבת ליבם של אחרים.

הנאשם לוקה בבריאותו ועתיד לעבור ניתוח גב מסובך, שיצריך תקופת החלמה ממושכת [לפי מסמכים רפואיים שהוצגו בלשכת הממונה על עבודות השירות, חו"ד מיום 22.2.18].

לחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי הכולל: סחיטה באיומים בשנת 1993, עניין שהסתיים במאסר מותנה ופיצוי; החזקת נשק או סכין בשנת 2015, עניין שהסתיים במאסר מותנה ובהתחייבות; החזקת אגרופן או סכין בשנת 2016, עניין שהסתיים במאסר מותנה, קנס והתחייבות.

באשר לעבירה: תחילה נטל הנאשם אחריות חלקית בלבד למעשה, אותו הוא חווה כ"קטטה" עקב פגיעה בכבודו, אך הבין את חומרת מעשיו וביטא חרטה.

הערכתו הראשונה של שירות המבחן היתה כי קיימת מסוכנות בינונית להישנות התנהגות אלימה שחומרתה תהיה גבוהה. הנאשם מצוי בטיפול סוכנויות רווחה ותקון החל מחודש בפברואר 2017, בטיפול הממוקד בהתמכרותו לסמים ולאכזריות, בשיפור הזוגיות והתמודדות עם קשיי היומיום. על-אף התנגדות ראשונית, הנאשם התגייס לטיפול ומתמיד בו. הנאשם נקי מסמים תקופה ממושכת, כפי שמעידות גם בדיקות שתן.

שירות המבחן סיכם בהערכה כי הטיפול מקטין את הסכנה להסתבכויות נוספות, מזהיר כי ענישה של מאסר (ולו בעבודות שירות) יכשיל את האיזון שמצא הנאשם בחייו, בין טיפול ובין עבודתו, וממליץ על העמדתו במבחן, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

לא בלי לבטים, מצאתי כי עניינו של הנאשם מצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע לעיל, מטעמי שיקום.

הנאשם מצוי מזה למעלה משנה בטיפול מיטיב, בו הוא מתמיד, וכששירות המבחן מוצא כי הנאשם אכן התגייס לטיפול ומתקדם בו. הנאשם חדל מהשימוש בסמים, עניין שקרוב לוודאי היה בין הגורמים למעשה. הנאשם ייצב את חייו בכל המישורים, בסיוע גורמי הרווחה, כך שניתן להסיק שהשיקום הצליח (הגם שהתהליך טרם הסתיים). הצלחתו של הטיפול משמעותית ביותר, לנוכח נקודת המוצא הרעה של הנאשם; ואזהרת שירות המבחן, בדבר הסכנה לאבדן הישגי הטיפול אם יענש הנאשם במאסר, מבוססת היטב.

עוד אזכיר, שמלכתחילה סברה התביעה כי העונש הראוי לנאשם אינו כולל כליאה, ושחוסר היכולת לביצוע עבודות

שירות נעוצה בעיקרה במצב בריאותי אובייקטיבי.

לפיכך אאמץ את המלצתו המבוססת של שירות המבחן, ואמנע מכליאת הנאשם. עונשו הקונקרטי של הנאשם יתבטא בקנס משמעותי שיש בו גם התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם, תוספת הרתעה תימצא במאסר מותנה ובהתחייבות, והנאשם יחויב בפיצוי הנפגע (אף שאין בו כדי למצות את הפיצוי הראוי). המשך שיקומו של הנאשם יהא בפיקוח שירות המבחן.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, או עבירות בקשר לרכב לפי סימן ה1 לפרק י"א לחוק העונשין;
- ב. קנס בסך 1,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו;
- ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, או עבירות בקשר לרכב לפי סימן ה1 לפרק י"א לחוק העונשין;
- ד. פיצוי הנפגע (ע"ת 2 בכתב האישום) בסך של 4,000 ₪. הפיצוי והקנס ישולמו בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.5.18 וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי;
- ה. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר, כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן, או עם טיפול שהשירות מוצא צורך בו, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. תשומת לב הנאשם לכך שבקשות לדחייה נוספת של התשלום או לפריסתו לתשלומים נוספים יש להפנות למרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995;
- ב. עותק ההחלטה יועבר לשירות המבחן;
- ג. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן;
- ד. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ה. הפקדה בתיק המשטרה, ככל שקיימת, תושב לנאשם;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו אדר תשע"ח, 13 מרץ 2018, במעמד הצדדים.